

o d v j e t n i k
DAMIR GRUIĆ

Omiška 14, 21000 Split *mob.: 099 3527637 *tel./fax.: 021 484245 * e-mail: damir@odvjetnik-gruic.hr

TROVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

Split, 18. lipnja 2021.g.

Na poslovni broj: P – 326/2021

Tužitelj:

1. **Jadran Laguna d.o.o. za hotelijerstvo**, Gradac, Jadranska 16, **OIB: 56976586879** kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u Lovrić Novokmet Smrček odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33 A, Zagreb

Tuženici:

1. **VLADO PEJKOVIĆ** iz Splita, Sv. Spasa 5/A, **OIB: 14363790716** zastupan po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita (u daljnjem tekstu: **Tuženik 1**)
2. **Adria Fejlesztési**, registrirano u Mađarskoj, Máramaros út.56., 1037 Budimpešta (u daljnjem tekstu: **Tuženik 2**)
3. **László Atilla Kerekes** s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 1023 Budimpešta, **OIB: 62718516583** (u daljnjem tekstu: **Tuženik 3**)

radi povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja
poslova društva i naknade štete
v.p.s. 80.000,00 EUR

ODGOVOR NA TUŽBU

Tuženika 1, zastupanog po punomoćniku Damiru Gruiću odvjetniku iz Splita, kojim udovoljava Pozivu Naslovnog suda pod gornjim poslovnim brojem 14. svibnja 2021.g. te se u roku od 30 dana od dana primitka Poziva za podnošenje pisanog odgovora na tužbu, očituje na navode iz tužbe tužitelja od 12. svibnja 2021.g., navodi i predlaže kao dolje

Prilozi:

1. punomoć za zastupanje

I. Uvodno, obavještava se Naslovni sud kako je **Tuženik 1 punomoć za zastupanje u ovom predmetu povjerio odvjetniku Damiru Gruiću iz Splita**, čija punomoć se dostavlja u pravitku ovog odgovora na tužbu te se predlaže ubuduće sva pismena u ovom predmetu dostavljati neposredno punomoćniku Tuženika 1.

II. Prije upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari, Tuženik 1 ističe prigovor apsolutne nenadležnosti sudova u Republici Hrvatskoj za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Točno je da važeći Zakon o međunarodnom privatnom pravu („Narodne novine“ broj 101/2017) u članku 46. stavku 1. određuje, cit.:

„U građanskim i trgovačkim stvarima, nadležnost suda Republike Hrvatske određuje se primjenom Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20.12.2012) (dalje u tekstu: Uredba)“.

Nastavno na gore navedeno, **odredba članka 25. stavka 1. Uredbe** propisuje, cit. „Ako su se stranke neovisno o njihovom domicilu, **sporazumjele** da sud ili sudovi države članice imaju nadležnost u rješavanju sporova koji su nastali ili mogu nastati u vezi određenog pravnog odnosa, taj sud ili sudovi je nadležan/su nadležni, osim ako je sporazum ništav u pogledu njegove materijalne valjanosti prema pravu te države članice. Ta nadležnost je isključiva osim ako su se stranke drukčije sporazumjele“.

Tužitelj i Tuženik 2 su Ugovorom o suradnji i pružanju usluga od 01. siječnja 2014.g u pisanom obliku ugovorile između ostalog **nadležnost Peštanskog Okružnog Suda ili ovisno o nadležnosti Suda Glavnog Grada u Budimpešti** kao i primjenu **mađarskog Građanskog zakonika**, sve u slučaju spora.

S obzirom da odredba članka 25. Uredbe kao neposredno primjenjivo europsko pravo ima prednost pred nacionalnim pravom, jasno je kako **za suđenje u ovoj pravnoj stvari nisu nadležni sudovi u Republici Hrvatskoj.**

Slijedom gore navedenog,

p r e d l a ž e s e

- da se Trgovački sud u Splitu proglasi nenadležnim za rješavanje ovog spora, odbaci tužbu i ukine sve provedene radnje te obveže Tužitelja na naknadu troškova ovog postupka Tuženiku 1.

III. Tuženik 1 smatra da bi zbog ekonomičnosti postupka **bilo svrsishodno prvo odlučiti o istaknutom prigovoru** apsolutne nenadležnosti sudova u Republici Hrvatskoj za postupanje u ovoj pravnoj stvari.

Tuženik 1 u svakom slučaju u cijelosti osporava navode iz tužbe tužitelja, **osporava i osnovanost tužbenog zahtjeva kao i visinu navodno nastale štete** te podredno **predlaže** da Naslovni sud nakon održane glavne rasprave u ovom predmetu odbije tužbeni zahtjev tužitelja, uz obvezu tužitelja na naknadu svih parničnih troškova Tuženiku 1.

IV. Tužitelj u svojoj tužbi ukratko navodi da je Tuženik 1 bio član uprave Tužitelja od 2010.g pa sve do njegove ostavke na tu poziciju dana 23. rujna 2020.g te ga

drži odgovornim za štetu koja je nastala društvu (Tužitelju) sklapanjem Ugovora o suradnji i pružanju usluga od 01. siječnja 2014.g sa Tuženikom 2 po osnovi:

- odredbe članka 252. stavka 3. točke 5. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/12, 68/13, 110/15 i 40/19; dalje u tekstu ZTD) i
- odredbe članka 273. stavka 2. ZTD-a.

jer Tužitelj prvenstveno smatra da od sklopljenog Ugovora nije imao nikakve koristi, odnosno smatra da je Tužitelj vršio plaćanja u korist Tuženika 2 po predmetnom Ugovoru za usluge koje uopće nisu izvršene.

Radi se o netočnim navodima Tužitelja. Nije istina da se po predmetnom ugovoru nisu radile nikakve usluge za Tužitelja i nije točno da Tužitelj nije imao nikakve koristi od tog Ugovora.

Temeljem gore citiranog Ugovora, Tuženik 2 je Tužitelju pružao usluge analize turističkog sektora, izrade prognoza u turističkom sektoru, izrade procjene učinkovitosti poslovanja i analize poslovne i operativne statistike kao i usluge organiziranja promidžbe.

Tuženik 2 je na kraju obračunskog razdoblja (jednom godišnje), uz račun za obavljene usluge, dostavljao Tužitelju popratni pisani izvještaj sa analizom stanja i predviđanjima u turističkom sektoru (*neku vrstu pisanog elaborata – a što Tužitelj zasigurno posjeduje u svojoj dokumentaciji*).

Tuženik 1 zbog proteka vremena, ali i činjenice da više nije član uprave tužitelja nema pristup dokumentaciji Tužitelja, ali vjeruje da će Tuženik 2 uz svoj odgovor na tužbu dostaviti odgovarajuće dokaze na ove okolnosti, u protivnom Tuženik 1 će pokušati doći barem do nekog od tih izrađenih pisanih elaborata.

DOKAZ: saslušanje Tuženika 1 kao stranke

V. Vođenje poslova društva znači poduzimanje svih radnji koje su usmjerene k ostvarivanju ciljeva zbog kojih je društvo osnovano.

Tuženik 1 je u vođenju poslova društva Tužitelja postupao s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, a prije donošenja odluke o sklapanju Ugovora o suradnji i pružanju usluga od 01. siječnja 2014.g sa Tuženikom 2, Tuženik 1 je prikupio sve potrebne informacije na temelju kojih je razumno pretpostavio da je djeluje za dobrobit društva Tužitelja.

Gore navedeno najbolje potvrđuje činjenica da je u periodu od 2014.g do 2019.g, između ostalog zahvaljujući uslugama koje mu je Tuženik 2 pružio temeljem predmetnog ugovora (njegovim analizama, procjenama i sl.) došlo do povećanja godišnjih prihoda Tužitelja i koji rast prihoda je bio kontinuiran (do pojave pandemije virusa COVID-19 prihodi su došli do razine od preko 13 milijuna kuna godišnje, a što je skoro dvostruko više u odnosu na početno razdoblje).

DOKAZ: saslušanje Tuženika 1 kao stranke, uvid u godišnja financijska izvješća Tužitelja za razdoblje od 2014.g do 2020.g (neka se zatraži od Tužitelja).

VI. Tuženik 1 u cijelosti osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva te navodi kako **konto kartica koju Tužitelj dostavlja nije dokaz da su iznosi koji su navedeni u toj ispravi zaista isplaćeni Tuženiku 2.**

Tužitelj je dužan dokazati „visinu štete“ (za koju Tuženik 1 tvrdi da nije niti nastala za Tužitelja), a što znači da treba dostaviti dokaze koji iznosi su temeljem Ugovora o suradnji i pružanju usluga od 01. siječnja 2014.g zaista isplaćeni Tuženiku 2 i u kojem razdoblju.

Dok tužitelj ne dostavi dokaze na tu okolnost, **osim što se osporava visina postavljenog tužbenog zahtjeva, Tuženik 1 ističe i prigovor zastare** (s obzirom da je od izvršenih uplata prošlo više od 5 godina).

Slijedom gore navedenog, Tuženik 1 osporava činjenicu da je Tužitelj temeljem Ugovora o suradnji i pružanju usluga od 01. siječnja 2014.g isplatio Tuženiku 2 u zadnjih pet godina utuženi novčani iznos od 80.000,00 EUR-a. .

DOKAZ: neka se naloži Tužitelju da dostavi dokaze u svim izvršenim uplatama na račun Tuženika 2 po predmetnom ugovoru u periodu od zadnjih pet godina od dana podnošenja tužbe (izvod prometa po računu)

VII. Zaključno, Tuženik 1 navodi kako Tužitelj pogrešno interpretira i tumači njegov odgovor na Dopis Hotela Jadran d.d. koji mu je upućen dana 13. travnja 2021.g.

Tuženik 1 se u svom odgovoru na predmetni dopis, niti jednom rečenicom nije očitovao o konkretnom aranžmanu – **Ugovoru o suradnji i uslugama s društvom Adria Fejlesztési.**

Pregledom odgovora kojeg je Tuženik 1 dostavio putem maila punomoćniku Tužitelja, jasno je vidljivo kako se Tuženik u svom odgovoru očitovao na Ugovore o zajmu s (bivšim) povezanim društvima i na Ugovori o konzultantskim uslugama za hotele sklopljeni s društvom Dominion Consulting s.r.o. Međutim, Tuženik se na niti jedan način nije očitovao o tome kako je došlo do sklapanja Ugovora koja su Društva kćeri (Jadran Laguna d.o.o., Hoteli Labineca d.o.o., Faraon d.o.o.) sklopila sa društvima Adria Fejlesztési kft i Adriatic Islands Group Hoteli d.o.o.

Za Tuženika 1 - punomoćnik:

Popis parničnog troška:

Sastav odgovora na tužbu (tbr.8.točka 1.)...603 bodova.....	6.030,00 Kn
PDV 25%.....	1.507,50 Kn
<u>Sudske pristojbe odgovora na tužbu.....</u>	<u>5.000,00 Kn</u>
Ukupno:.....	12.537,50 Kn